

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956847938864/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

Undervisningen i de forskellige Skolefag bør ske *paa* Færøsk eller *paa* Dansk.

Set fra et pædagogisk Synspunkt, skulde der ikke synes at være Tvivl om, hvad der er det rigtigste. Lærere og Børn maa selvfølgelig tale det Sprog med hinanden, som det falder dem *naturligst* at benytte. *Og det er Færøsk*. Rene Færinger taler altid Færøsk indbyrdes — selv i danske Omgivelser falder det dem besværligt at henvende sig til hinanden *paa* Dansk. Det føles unaturligt og skabagtigt, ja næsten lige saa skabagtigt, som naar man *paa* Bagperronen af en Sporvogn hører to Københavnerne tale Fransk med hinanden, fordi de tilfældigvis er *paa* Vej til et Møde i *Alliance Française*. Man maa gøre sig klart, at Færingerne ikke betragter Rigssproget *paa* samme Maade som f. Eks. Vestjyder eller Bornholmere. De føler det ikke som deres eget Sprog, hvor godt de saa end kender det, og hvor meget de saa end lærer det og bruger det skriftligt.

Til Trods for, at det forholder sig saaledes, paabydes det alligevel i Kgl. Anordning af 16. Januar 1912 § 7, at Dansk i Almindelighed skal være Undervisningssprog i den færøske Folkeskole, dog med den Indskrænkning, at Læreren i de yngre Klasser har Lov til at benytte sig af Færøsk for derved at fremme Forstaaelsen.

Uden videre kan man ikke laste den danske Administration for denne Bestemmelse. Den blev truffet i nøje Forstaaelse med det færøske Sambandsparti, der i 1912 havde Flertallet iblandt den færøske Befolkning. At Selvstyrepartiet i de følgende Aar protesterede, kunde Regeringen ikke tage til Følge, for selv om Selvstyremændene lejlighedsvis havde Flertal i Lagtinget, havde de det ikke blandt Vælgerne.

Striden om Undervisningssproget var saaledes i Begyndelsen en indre færøsk Strid, og Ansvaret for Opretholdelsen af den upædagogiske og i manges Øjne odiøse § 7 paahvilede i første Række Sambandspartiet, der stivsindet og fanatisk modsatte sig enhver Ændring. Men i 1928 mistede Sambandspartiet for første Gang sin politiske Overvægt. Med et Vælgerflertal bag sig kunde nu Selvstyrepartiet i Forening med det nydannede Socialdemokrati indstille til Regerin-